

Handboek

Voor de omgang met het cultureel erfgoed in de
Krimpenerwaard

Inhoudsopgave

Inleiding	2
De omgang met cultureel erfgoed	3
Het gebruik van de selectiecriteria	5
- Bovengrondse monumenten en beschermdde stads- of dorpsgezichten	6
- Archeologische monumenten	8
- Begrippenlijst	9
Procedure aanwijzing	10
Format redengevende omschrijving	12

Inleiding

Bij de Erfgoednota 2016 is naast de Erfgoedverordening ook dit Handboek vastgesteld. In dit Handboek besteden we aandacht aan de communicatie met eigenaars van monumenten. In het eerste hoofdstuk benoemen we uitgangspunten die we hanteren bij restauraties. Veelal zijn dit zaken die in de praktijk al toegepast worden, maar die nog geen deel uitmaken van het gemeentelijk beleid.

In het tweede hoofdstuk besteden we aandacht aan de selectiecriteria voor het aanwijzen van monumenten. In de Erfgoedverordening Krimpenerwaard zijn de regels vastgelegd voor het beschermen van de cultuurhistorische waarden binnen de gemeente. In de Erfgoedverordening worden onder meer de volgende onderwerpen geregeld:

- de aanwijzing van gebouwen, gebieden of objecten tot gemeentelijk monument;
- de aanwijzing van stads- en dorpsgezichten tot gemeentelijke stads- en dorpsgezichten;
- het vergunningstelsel voor de gemeentelijke en beschermde monumenten;
- de inschakeling van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit als adviesorgaan

De selectiecriteria die in dit handboek worden genoemd vormen het toetsingskader voor de aanwijzing van gemeentelijke monumenten en gemeentelijke beschermde stads- en dorpsgezichten. Deze selectiecriteria zijn van belang om beschermingsvoorstellen te kunnen beoordelen en de besluiten van het bestuur te motiveren. Met het vaststellen van deze handleiding wordt het toetsingskader voor het aanwijzen tot gemeentelijk monument of beschermd stads- of dorpsgezicht voor iedereen inzichtelijk. Het toetsingskader wordt gebruikt bij:

- het opstellen van de beschrijving van de voorgedragen zaak, terrein of groep (stads- of dorpsgezicht);
- de advisering over de aanwijzing door de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit;
- het besluit van het college over de aanwijzing van de voorgedragen zaak, terrein of groep als gemeentelijk monument of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht.

Het toetsingskader is aangevuld met een korte begrippenlijst.

In het derde hoofdstuk wordt de procedure die doorlopen wordt tot de aanwijzing van gemeentelijk monument beschreven. Deze beschrijving geeft de stappen die worden doorlopen en de tijd die daarmee gepaard gaat.

Het laatste hoofdstuk is het format voor de redengevende omschrijving. Met dit format worden alle omschrijvingen volgens dezelfde lijn opgesteld, wat zorgt voor helderheid en een goede afweging.

De omgang met cultureel erfgoed

In dit hoofdstuk wordt op hoofdlijnen beschreven hoe we omgaan met restauratievraagstukken bij monumenten. Dit zijn uitgangspunten en ze zijn niet uitputtend. De uitgangspunten zijn gebaseerd op het Charter van Venetië, door Nederland in 1965 aanvaard. Elk monument is anders en vergt maatwerk bij het voorbereiden en uitvoeren van een restauratie. Deze uitgangspunten gelden ook voor archeologische monumenten. In de Archeologienota Krimpenerwaard 2017 wordt dieper ingegaan op de omgang met archeologische monumenten.

De uitgangspunten:

1. Onderzoek gaat vooraf aan een plan;

Voordat een plan wordt gemaakt, wordt eerst onderzoek uitgevoerd. Er kunnen meerdere onderzoeken nodig zijn om tot een plan te komen dat de cultuurhistorische waarden het meeste respecteert. Hierbij kan gedacht worden aan: bouwhistorisch, cultuurhistorisch of restauratie technisch onderzoek. Een dergelijk onderzoek moet altijd uitgevoerd worden door een ter zake kundige, gediplomeerde, onderzoeker.

2. Gebruik zorgt voor behoud;

Een monument zonder functie gaat verloren. We stimuleren dan ook de (her)bestemming van panden, zodat ze voor de toekomst behouden blijven. Deze bestemming moet echter ook de cultuurhistorische waarden respecteren en zich daar naar voegen.

3. Onderhoud gaat voor restauratie;

Door een monument goed te onderhouden wordt restauratie minder noodzakelijk. Bij restauratie is de kans groter dat historisch waardevol materiaal of vakmanschap verdwijnt. Zowel bij onderhoud als bij restauratie is eerbied voor het oude materiaal het speerpunt. De esthetische en historische waarden van het monument moeten behouden blijven en zichtbaar gemaakt worden. Ook moet gestreefd worden naar zo veel mogelijk toepassen van traditionele technieken. Indien deze niet toereikend zijn, mogen moderne methoden worden gebruikt, indien de doeltreffendheid daarvan wetenschappelijk is aangetoond en uit ervaring blijkt dat deze geen schade aanricht.

4. De gelaagdheid moet gerespecteerd worden;

Een monument is door de jaren heen tot stand gekomen. Verschillende generaties hebben lagen toegevoegd aan de geschiedenis van het pand. Hierdoor heeft het gebouw of de plaats zijn eigen, levende archief. Dit archief mag niet ontkend worden door terug te gaan naar de 'oorspronkelijke' situatie door waardevolle toevoegingen te verwijderen. De bouwhistorische context, de bouwsporen van een monument, moeten afleesbaar blijven. Deze worden niet weggepoetst, maar gerespecteerd. Het bouwhistorisch rapport is een handvat om de waarde van elementen te bepalen, in samenspraak met de sectie Monumenten en de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit.

5. Nieuwe elementen zijn herkenbaar. Reconstructies voeren we niet uit;

Om een gebouw of plaats te kunnen blijven gebruiken, kan het nodig zijn om een nieuw element toe te voegen. Een toevoeging moet harmonieus aansluiten op het originele, maar daar ook duidelijk van te onderscheiden zijn. De harmonische aansluiting kan gezocht worden in overeenkomsten. Hierbij kan gedacht worden aan een gelijke verdiepingshoogte, een vergelijkbare oppervlakte, dezelfde traveebreedte, dezelfde mate van detaillering en decoratie. Tegelijkertijd kan door het

materiaalgebruik en moderne detaillering duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen het oude en het nieuwe. Te grote contrasten gaan we uit de weg, dit is niet passend binnen de kleine schaal van de bebouwing in de Krimpenerwaard. Het monument moet altijd de hoofdrol blijven houden.

Toevoegingen moeten zonder schade weer verwijderd kunnen worden, ze zijn omkeerbaar.

Onderdelen die verdwenen zijn kunnen worden teruggebracht, maar alleen op moderne wijze. Op geen enkele manier mag de suggestie worden gewekt dat het element er altijd zo is geweest. Denk hierbij aan verdwenen deeldeuren in de achtergevel van een boerderij; hier kan met een moderne glazen pui een verwijzing naar worden gemaakt.

6. De context en omgeving moeten gerespecteerd worden;

Een monument heeft een context. Deze context kan groot zijn, binnen een gebied, of klein, binnen een interieur. Bij wijzigingen gaan we er vanuit dat de functionele context behouden blijft. Een hooiberg blijft op zijn plaats, een schouw wordt niet verplaatst. Als dit onmogelijk blijkt, moet er binnen het monument of de omgeving daarvan een oplossing gezocht worden, waarbij duidelijk blijkt dat er een wijziging is opgetreden. Decoratieve interieurelementen mogen niet verwijderd worden, tenzij behoud op een andere manier niet mogelijk is.

De omgeving van het monument draagt in schaal, materiaal en kleur bij aan de waarde van het monument. Als de originele context nog aanwezig is moet deze gehandhaafd worden. Is deze er niet, dan sluiten nieuwe bouwwerken aan op de schaal van het monument. Nieuwe toevoegingen in de omgeving van het monument mogen geen afbreuk doen aan de monumentale waarden.

Zowel de grote context van het monument in de omgeving, als de kleine context van een interieurelement in een ruimte, zijn van essentieel belang voor het behoud van de monumentale waarde.

Omdat een monument niet los gezien kan worden van de context, is verplaatsing van een monument niet toegestaan, tenzij het voortbestaan van het monument wordt bedreigd.

Het gebruik van selectiecriteria

In artikel 1 van de Erfgoedverordening Krimpenerwaard zijn de eisen vastgelegd waaraan een zaak, terrein of groep moet voldoen om in aanmerking te komen voor de status van gemeentelijk monument, archeologisch monument of (gemeentelijk) beschermd stads- of dorpsgezicht. Deze omschrijvingen sluiten aan bij die in de Monumentenwet.

Om op grond van deze zeer algemeen geformuleerde kwalificaties monumenten of stads- of dorpsgezichten te kunnen aanwijzen moeten ze gespecificeerd worden. Om deze reden heeft het college criteria geformuleerd voor architectonische waarden, stedenbouwkundige waarden en cultuurhistorische waarden, gaafheid en zeldzaamheid.

Deze selectiecriteria vormen een hulpmiddel bij de afweging een zaak, terrein of groep al dan niet aan te wijzen als gemeentelijk monument of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht. In de regel zullen daarbij verschillende criteria tegelijkertijd van toepassing zijn. Alle criteria zijn daarbij gelijk van waarde en kunnen in combinatie met andere criteria een aanvullende of compenserende rol vervullen. Zo kunnen bijvoorbeeld minpunten inzake gaafheid gecompenseerd worden door een grote mate van zeldzaamheid. En andersom wordt meer waarde gehecht aan gaafheid als de zaak of het terrein minder hoog scoort ten aanzien van zeldzaamheid. Het is niet zo dat er een scorekaart wordt ingevuld, de selectiecriteria worden gebruikt in een schriftelijke motivering. Hierin wordt ook uitgelegd waarom de zaak of het terrein hoog scoort op een criterium.

Het is niet zo dat *alle* criteria gelijktijdig van toepassing moeten zijn om een zaak, terrein of groep aan te wijzen als gemeentelijk monument of gemeentelijk stads- of dorpsgezicht. Bij bijvoorbeeld enkele grote monumenten zal dat het geval zijn, maar dat hoeft niet. In uitzonderlijke gevallen kunnen zaken, terreinen of groepen zelfs op basis van één criterium aangewezen worden als gemeentelijk monument of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht (bijvoorbeeld omdat ze van grote waarde zijn omdat ze zijn ontworpen door een belangrijke architect of stedenbouwkundige of omdat ze gerelateerd zijn aan een belangrijke historische gebeurtenis).

De waardering van een zaak, terrein of groep op basis van bovenstaande criteria is terug te vinden in de opgestelde monumenten- of gebiedsbeschrijving en in het advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit. Op deze manier kan het college een afgewogen beslissing nemen over het al dan niet aanwijzen van gemeentelijke monumenten of gemeentelijke beschermde stads- en dorpsgezichten.

Bovengrondse monumenten en stads- of dorpsgezichten

Selectiecriteria

Als 'zaak' kunnen alle gebouwen, bouwwerken, straatmeubilair, parken, begraafplaatsen, waterwerken (waaronder bruggen en sluizen) en andere infrastructurele werken worden aangemerkt. Zaken met een sterke onderlinge samenhang, maar ook groepen van gelijke of seriematig tot stand gekomen gebouwen kunnen als 'terrein' worden beschreven. Daarbij kan gedacht worden aan straatwanden, bebouwing aan pleinen en series identieke of vrijwel identieke woonhuizen. Doorgaans wordt dit complex van bebouwing en stedelijke ruimte aangeduid als 'openbare ruimte'. Onder 'groep' kunnen alle soorten terreinen worden verstaan, zoals gebieden waar gewoond wordt, industrie- en havengebieden alsook landschaps-, groen- en waterstructuren.

1. Architectonische waarde:

- a. de zaak, het terrein of de groep is een goed voorbeeld van een bepaalde stijl of bouwtrant;
- b. de zaak, het terrein of de groep is een goed voorbeeld van een functionele en/of typologische ontwikkeling;
- c. de zaak, het terrein of de groep bezit bijzondere bouwhistorische of esthetische kwaliteiten (massa, ruimtelijke indeling, verhoudingen in de gevels, bijzondere of zeldzame detaillering, materiaal- en/of kleurgebruik);
- d. de zaak, het terrein of de groep heeft een bijzonder of zeldzaam interieur of bevat bijzondere en/of zeldzame onderdelen in het interieur;
- e. de zaak, het terrein of de groep is een goed voorbeeld van het werk van een architect of kunstenaar en neemt een belangrijke plaats in binnen zijn oeuvre en/of in de plaatselijke, regionale of landelijke architectuurgeschiedenis;
- f. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege een constructiewijze die historisch is overgeleverd of vernieuwend is voor de tijd van ontstaan (pioniersfunctie).

2. Stedenbouwkundige waarde:

- a. de zaak, het terrein of de groep is een essentieel onderdeel van een in cultuurhistorisch opzicht belangrijk stedenbouwkundig of landschappelijk concept;
- b. de zaak, het terrein of de groep is een onderdeel van een historisch gegroeid stedelijk of landschappelijk gebied en speelt daarin een beeldbepalende rol;
- c. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege de wijze van verkaveling, inrichting en voorzieningen;
- d. de zaak, het terrein of de groep heeft een bijzondere betekenis voor het aanzien van een streek, stad, dorp of wijk (oriëntatiepunt);
- e. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege de bijzondere kwaliteit van de bebouwing en de (historisch) ruimtelijke relatie met groenvoorzieningen, wegen, wateren en/of bodemgesteldheid.

3. Cultuurhistorische waarde:

- a. de zaak, het terrein of de groep is van belang als bijzondere uitdrukking van een culturele, sociaal-economische, technische of geestelijke ontwikkeling;
- b. de zaak, het terrein of de groep is van belang als bijzondere uitdrukking van een geografische, landschappelijke of bestuurlijke ontwikkeling;
- c. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege een plaatselijk, regionaal of landelijk historisch gegeven (feiten, gebeurtenissen, bewoners, beroepen enz.).

4. Gaafheid/herkenbaarheid:

- a. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege de gaafheid van het exterieur en/of interieur;
- b. de zaak, het terrein of de groep is van belang als onderdeel van een complex, waarvan de samenstellende delen (hoofd- en bijgebouwen, hekwerken, tuinaanleg enz.) een gaaf en herkenbaar visueel karakter hebben;
- c. de zaak, het terrein of de groep is van belang als onderdeel van een stedelijke, dorpse of landschappelijke omgeving met een gave structuur en een herkenbaar visueel karakter.

5. Zeldzaamheid:

- a. de zaak, het terrein of de groep is van belang vanwege zijn zeldzaamheid in stedenbouwkundig, architectuurhistorisch, bouwtechnisch, typologisch of functioneel opzicht en/of zijn bijzondere ouderdom;
- b. de zaak, het terrein of de groep is van uitzonderlijk belang vanwege één of meer van de onder 1 tot en met 4 vermelde kwaliteiten.

Archeologische monumenten

Selectiecriteria

Als terrein kunnen alle archeologische vindplaatsen, zoals woonhuizen, erven, infrastructurele werken, begraafplaats e.d., worden aangemerkt. Met de daar aanwezige zaak worden alle archeologische verschijningsvormen bedoeld.

1 Belevingswaarde:

- a. het terrein is van belang als visuele representatie van het onzichtbare archeologische bodemarchief;
- b. het terrein is van belang als onderdeel van een historisch gegroeid gebied en speelt een rol bij het in herinnering brengen van het culturele erfgoed;
- c. het terrein is van belang om zijn verbondenheid met een plaatselijk, regionaal of landelijk historisch gegeven (feiten, gebeurtenissen, bewoners, beroepen enz.);
- d. het terrein is van belang om zijn verbondenheid met een specifieke stedelijke ontwikkeling.

2 Fysieke kwaliteit:

- a. het terrein is van belang vanwege de gaafheid en samenhang van de grondsporen;
- b. het terrein is van belang vanwege de mate van behoud van archeologische vondsten.

3 Inhoudelijke kwaliteit:

- a. het terrein is van belang vanwege zijn zeldzaamheid binnen de archeologische periode en archeologische regio;
- b. het terrein is van belang vanwege de bijdrage aan kennisvorming over het verleden;
- c. het terrein is van belang als onderdeel van een synchrone, diachrone, stedelijke of landschappelijke context.

Begrippenlijst

Gaafheid: ongeschondenheid van het object of de zaak door wijzigingen of verbouwingen, of wijzigingen waarbij de architectuur of de bouwhistorie zijn gerespecteerd.

Synchrone context: ontwikkelingen binnen dezelfde tijdsperiode binnen een terrein.

Diachrone context: ontwikkelingen in meerdere tijdsperiodes binnen een terrein.

Belanghebbende: eigenaar, zakelijk gerechtigde of organisatie gericht op het behoud van erfgoed. Huurders en bewoners, geen eigenaar zijnde, vallen hier niet onder.

Procedure aanwijzing

Gemeentelijk monument

De juridische procedure voor het aanwijzen van een gemeentelijk monument of gemeentelijk beschermde verzameling staat omschreven in de Erfgoedverordening Krimpenerwaard. Hieronder wordt een overzicht gegeven van de stappen die gedurende het hele proces doorlopen worden.

1. De eerste stap is de selectie van potentiële monumenten. Deze selectie wordt gemaakt aan de hand van een cultuurhistorische inventarisatie. Hierbij worden alle zaken, terreinen en groepen beoordeeld en gewaardeerd. Deze waarde kan *zeer hoog, hoog (beeldbepalend) of beeldondersteunend* zijn. Van objecten, terreinen of groepen in de selectie *zeer hoog* zal worden onderzocht of deze als gemeentelijk monument kunnen worden aangewezen.
2. De gemeente organiseert een informatieavond voor eigenaren en zakelijk gerechtigden van de zaak, het terrein of de groep. Op deze informatieavond wordt uitleg gegeven en kunnen vragen gesteld worden. Hierbij zal ook de (externe) opsteller van de redengevende omschrijving aanwezig zijn. Op dit moment is er nog niets aangewezen.
3. De opsteller van de redengevende omschrijving maakt een afspraak met de eigenaren voor het bezoeken van de zaak, het terrein of de groep. Uitgangspunt is om naast het exterieur, ook het interieur te onderzoeken. Dit kan echter niet zonder toestemming van de eigenaar.
4. De opsteller maakt aan de hand van de selectiecriteria een redengevende omschrijving. Deze wordt gecontroleerd door de sectie Monumenten van de gemeente Krimpenerwaard en ter informatie toegezonden aan de eigenaren. Tussen de informatieavond en het toesturen van de omschrijvingen zit ongeveer acht weken.
5. De redengevende omschrijvingen worden naar de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit gestuurd. De CRK adviseert over de aanwijzing tot monument. De commissie heeft 12 weken de tijd om te adviseren.
6. Na ontvangst van het advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit stelt het college de ontwerplijst gemeentelijke monumenten vast. Van dit besluit ontvangen de eigenaren en zakelijk gerechtigden een afschrift. Op dit moment mogen belanghebbenden een zienswijze indienen tegen de aanvraag. Na verzending of publicatie van het besluit geldt hier een termijn van zes weken voor. Vanaf dit moment wordt de zaak, het terrein of de groep behandeld als monument. Het geniet dan voorbescherming. Ook kan dan subsidie worden aangevraagd.
7. Het college gaat daarna over tot het al dan niet aanwijzen van de monumenten. Tegelijkertijd wordt het besluit genomen of de mogelijk ingediende zienswijze gegrond is of niet. Als het college de zienswijze gegrond acht, kan zij afzien van aanwijzing van het monument. Dan vervalt ook de voorbescherming. Acht het college de zienswijze ongegrond, dan is het monument definitief aangewezen.
8. Tegen het besluit van het college is beroep mogelijk, binnen zes weken na publicatie van het besluit.

Het proces vanaf de informatieavond tot de vaststelling van de ontwerplijst duurt maximaal 26 weken. Dit is zo vastgelegd in de Erfgoedverordening. Als de eigenaar zelf een aanvraag tot aanwijzing heeft ingediend, gaat deze termijn lopen vanaf het moment dat de gemeente de aanvraag heeft ontvangen.

Zienswijze

Het college motiveert de reden om het monument aan te wijzen in de redengevende omschrijving. Voor een goede afweging wordt geadviseerd om de zienswijze te baseren op de redengevende omschrijving. Vaak zal hiervoor een second opinion van een onafhankelijk bureau nodig zijn, waaruit blijkt dat de redenen om tot aanwijzing als monument over te gaan, niet juist zijn.

Overige redenen, zoals een hogere vergunningsdruk, waardedaling of duurder onderhoud zijn geen grond voor het college om af te zien van de aanwijzing. Hier gaat het belang van de cultuurhistorie boven het belang van de eigenaar. Soms is de redenering aantoonbaar onjuist. Monumentale woningen zijn bijvoorbeeld meer waard dan dezelfde niet-monumentale woningen. Ook het ontzeggen van de toegang tot de zaak, het terrein of de groep is geen reden tot het niet aanwijzen als monument. In dat geval wordt de redengevende omschrijving vanaf de openbare weg gemaakt.

De eigenaar hoeft geen toestemming te geven voor de aanwijzing als monument.

Tijdspad aanwijzen gemeentelijk monument, maximale termijnen	
Informatieavond toekomstige monumenten/ Ontvangst aanvraag tot aanwijzing	1 ^e week
Opstellen redengevende omschrijving	1 ^e t/m 10 ^e week
Advies CRK	11 ^e t/m 17 ^e week
Ontwerplijst monumenten vastgesteld door het college	26 ^{ste} week
Indienen zienswijzen	27 ^{ste} t/m 33 ^{ste} week
Aanwijzen monument door het college	36 ^{ste} week
Indienen beroep	37 ^{ste} week t/m 43 ^{ste} week

Redengevende omschrijving

Om een monument aan te wijzen is een redengevende omschrijving nodig. Deze omschrijving heeft als doel het onderscheiden van het monument van andere objecten. Tegelijkertijd geeft de redengevende omschrijving de basis voor het aanwijzen van het monument, de monumentale waarden worden erin beschreven. Het is echter geen absolute beschrijving; de hele zaak, terrein of groep is monument, ook al is een ondergeschikt onderdeel niet benoemd in de redengevende omschrijving. Zaken die zich op het perceel van een gemeentelijk monument bevinden moeten, in hoofdzaak, in de redengevende omschrijving zijn opgenomen. Is een onderdeel in de omschrijving specifiek *uitgesloten* van bescherming, dan wordt hier geen monumentale waarde aan toegekend.

Format redengevende omschrijving

Monumentnummer: GM *nummer/jaartal*

Op deze plek komen foto's van de gevels, belangrijke details en het interieur. Bij veel afbeeldingen komen op deze plek identificerende foto's en komen aanvullende afbeeldingen aan het einde van het document.

Op deze plek komt een uitsnede van de GIS-kaart, waarop het perceel zichtbaar is in de context.

Feitelijke gegevens	<p>Adres Kadastrale gegevens Naam Object Datering/bouwjaar Complexonderdelen</p> <p>Opdrachtgever Architect/aannemer Oorspronkelijke functie</p>
Stedenbouwkundige, landschappelijke kwaliteit	<i>De ligging van de zaak, het terrein of de groep in de stedenbouwkundige of landschappelijke context.</i>
Architectonische kwaliteit	<i>Omschrijving van het object. Vorm, plattegrond, gevelopbouw, gevelopeningen, bouwstijl c.q. stijlkenmerken, materiaalgebruik, detaillering, en interieur worden hier omschreven.</i>
Cultuurhistorische kwaliteit	<i>Analyse van de verhouding tussen stedenbouwkundige, landschappelijke kwaliteit en architectonische kwaliteit en hoe deze leidt tot een cultuurhistorische kwaliteit. Cultuurhistorische kwaliteit in de zin van architect, opdrachtgever of bewoner wordt hier opgenomen. Waarde in de zin van vorige of huidige functies wordt hier opgenomen.</i>
Waardenstelling	<p><i>Het object is stedenbouwkundig, architectonisch en cultuurhistorisch van belang:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Aspecten van het object benoemen</i>
Literatuur	<i>Opsomming van de gebruikte bronnen en literatuur</i>